

Hesekiel 28

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

2 καὶ σύ νίè ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ ἄρχοντι τύρου τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὅν ὑψώθη σου ἡ καρδία καὶ εἶπας θεός εἰμι ἐγώ κατοικίαν θεοῦ κατώκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης σὺ δὲ εἴ ἀνθρωπος καὶ οὐ θεός καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ώς καρδίαν θεοῦ

3 μὴ σοφώτερος εἴ σὺ τοῦ δανιηλ σοφοὶ οὐκ ἐπαιδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν

4 μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἥ ἐν τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου

5 ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύναμίν σου ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου

6 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ώς καρδίαν θεοῦ

7 ἀντὶ τούτου ἵδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἔθνῶν καὶ ἐκκενώσουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου καὶ στρώσουσιν τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν

8 καὶ καταβιβάσουσίν σε καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης

9 μὴ λέγων ἐρεῖς θεός εἰμι ἐγὼ ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε σὺ δὲ εἴ ἀνθρωπος καὶ οὐ θεός ἐν πλήθει

10 ἀπεριτμήτων ἀπολῆ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος

11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

12 νίè ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τύρου καὶ εἰπὸν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος κύριος σὺ ἀποσφράγισμα ὅμοιώσεως καὶ στέφανος κάλλους

13 ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ ἐγενήθης πᾶν λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδον καὶ ἀνθρακα καὶ σάπφειρον καὶ ἵασπιν καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιθον καὶ βηρυλλιον καὶ ὀνύχιον καὶ χρυσίου ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοὶ ἀφ' ἣς ἡμέρας ἐκτίσθησ σύ

14 μετὰ τοῦ χερουβ ἔθηκά σε ἐν ὅρει ἀγίῳ θεοῦ ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων

15 ἐγενήθης ἄμωμος σὺ ἐν ταῖς ἡμέραις σου ἀφ' ἣς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἔως εύρεθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοί

16 ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἐπλησας τὰ ταμίειά σου ἀνομίας καὶ ἡμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὅρους τοῦ θεοῦ καὶ ἦγανέν σε τὸ χερουβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων

17 ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου διεφθάρη ἡ ἐπιστήμῃ σου μετὰ τοῦ κάλλους σου διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι

18 διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβεβήλωσας τὰ ιερά σου καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου τοῦτο καταφάγεται σε καὶ δώσω σε εἰς σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὄρώντων σε

19 καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοι σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν στυγνάσουσιν ἐπὶ σέ ἀπώλεια ἐγένου καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα

20 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

21 νίè ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ σιδῶνα καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν

22 καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγώ ἐπὶ σέ σιδών καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν σοί

23 αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλῳ σου καὶ γνώσονται διότι ἐγώ εἰμι κύριος

24 καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι τῷ οἴκῳ τοῦ ισραὴλ σκόλοιψ πικρίας καὶ ἄκανθα ὁδύνης ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτούς καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος

25 τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ συνάξω τὸν ισραὴλ ἐκ τῶν ἔθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἔθνῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἦν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ιακώβ

26 καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσιν τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὃ θεός αὐτῶν καὶ ὁ θεός τῶν πατέρων αὐτῶν